

بررسی رفتار نمود ناقص در زبان کردی (گوش کلهری)

واژگان کلیدی

- * نمود ناقص
- * نمود دستوری
- * نمود موقعیتی
- * نمود استمراری
- * زبان کردی

فاطمه ناصری * naserifa@yahoo.com

کارشناس ارشد زبانشناسی همگانی

چکیده

نمود حاصل تلفیق اطلاعات زمانی و زاویه دید است. از طریق نمود است که می توان در مورد انواع موقعیت ها و نمود دستوری که بر روی تمام یا بخشی از موقعیت متمرکز است، صحبت کرد. آثار فراوانی در زمینه نمود وجود دارد که در جای خود ارزشمند هستند، اما این آثار اکثراً فاقد چارچوب نظری جامع و منسجم می باشند. آنچه نویسنده را به بررسی و تفحص در این زمینه واداشته بررسی نسبتاً مفصل این نوع نمود می باشد و در این پژوهش تمرکز اصلی بر روی نمود ناقص با به کارگیری مولفه‌های نمودی در قالب چارچوب نظری اسمیت (۱۹۷۷: ۴۷-۲۵) و کامری (۱۹۶۷: ۲۷) به روش توصیفی - تحلیلی در زبان کردی کلهری می باشد. نتایج این تحقیق نشان می دهد سه گونه نمود ناقص (استمراری، تکویری و عاداتی) براساس دسته بندی کامری (همان) در زبان مورد مطالعه در دو زمان حال و گذشته ساده قابل تفکیک می باشد. نتایج نشان می دهند که نمود دیدگاهی ناقص در سه حالت استمراری، تکویری و عاداتی در زبان کردی کلهری در زمان حال به کمک فعل کمکی (شناسه (dir) و قیود محسوس تر نشان داده می شوند، همچنین زمان گذشته برای بیان نمود ناقص می تواند بی نشان ترین زمان باشد.